
Проект на Закон за изменение на Закона за чужденците в Република България

Публикуван на: 25.02.2016

Проектът е публикуван в електронен вид за обществено обсъждане и е на разположение в Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Мотиви

Проектът на закон е свързан с прилагането на чл. 4, параграф 1, буква „а“ от Директива 2001/51/ЕО на Съвета от 28 юни 2001 г. за допълнение на разпоредбите на член 26 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година (ОВ, L 187 от 2001 г.). Проектът на закон е подготвен от междуетатна работна група, в която са участвали представители на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Главна дирекция

„Гражданска въздухоплавателна администрация“ и Асоциацията на българските авиокомпаниии.

Проектът на закон отчита практиката по прилагане на посочения текст на директивата в други държави-членки на Европейския съюз и в частност – Федерална република Германия. Тази държава-членка също е въвела посочената разпоредба на директивата като в германското законодателство за минимален праг на санкцията по чл. 4, параграф 1, буква „а“ от Директива 2001/51/ЕО е определена сумата от 1000 евро. В тази връзка и с оглед икономическите реалности в Република България, със законопроекта се предлага и в българското законодателство минималният праг на санкцията по чл. 4, параграф 1, буква „а“ от Директива 2001/51/ЕО (въведен в чл. 51 от Закона за чужденците в Република България) да се определи на 2000 лева, вместо досегашните 6000 лв.

С проекта се предлагат промени и в чл. 20 на Закона за чужденците в Република България. С редакцията по ал. 1, т. 1 на този текст се предлага превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, да е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване на чужденеца и на визата, когато такава е необходима, в това число срокът им на валидност и дали снимката позволява установяването на самоличността на притежателя им. В досегашния текст превозвачът беше длъжен да установява редовността на документа за пътуване на чужденеца и наличието на българска виза. Предложението е продиктувано от обстоятелството, че превозвачите нямат специализирани познания да установят подправените и/или неистинските документи за пътуване на чужденците или визи. Установяването на тези обстоятелства обаче с действащия закон им е възложено, тъй като те следва да установяват редовността на документите, а съгласно § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на закона „редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ документ“ е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл.

В т. 1 от ал. 1 на чл. 20 думите „българска виза“ са заменени с „виза“ като по този начин разпоредбата е прецизирана и е съобразена с термина в чл. 8, ал. 1 от закона. Целта е да се избегнат различия в тълкуването и да се обхванат случаите на признаване от страна на Република България на визи, равностойни на националните съгласно Решение № 459 от 03.07.2014 г. на Министерския съвет за одобряване прилагането на Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. (обн., ДВ, бр. 56 от 2014 г.) и Решение № 48 от 27.01.2012 г. на Министерския съвет за прилагане на безвизов режим към притежателите на валидни единни (шенгенски) визи, валидни визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от държавите-членки, които изцяло прилагат достиженията на правото от Шенген, както и от Швейцария и Лихтенщайн. Предложението по ал. 2 на чл. 20 е свързано с факта, че отговорността на превозвача да върне обратно чужденеца не отпада, независимо, че превозвачът няма да бъде наказван в случаите, когато органите на граничен контрол установят подправени и/или неистински документи за пътуване на чужденците или визи.

Пълният текст на проекта на Закон за изменение на Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 70 от 1999 г., изм. и доп., бр. 42 от 2001 г., бр. 112 от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 54 от 2002 г., изм. и доп., бр. 37 от 2003 г., бр. 103 от 2003 г., изм., бр. 37 от 2004 г., бр. 70 от 2004 г., изм. и доп., бр. 11 от 2005 г., бр. 63 от 2005 г., изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 82 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г., изм. и доп., бр. 29 от 2007 г., бр. 52 от 2007 г., доп., бр. 63 от 2007 г., изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., доп., бр. 13 от 2008 г., изм., бр. 26 от 2008 г., доп., бр. 28 от 2008

г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12 от 2009 г., изм., бр. 32 от 2009 г., изм. и доп., бр. 36 от 2009 г., изм., бр. 74 от 2009 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 93 от 2009 г., изм. и доп., бр. 103 от 2009 г., доп., бр. 73 от 2010 г., изм. и доп., бр. 9 от 2011 г., бр. 43 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., изм., бр. 44 от 2012 г., изм. и доп., бр. 16 от 2013 г., бр. 23 от 2013 г., изм., бр. 52 от 2013 г., бр. 68 от 2013 г., изм. и доп., бр. 70 от 2013 г., бр. 108 от 2013 г., изм., бр. 53 от 2014 г., изм. и доп., бр. 14 от 2015 г., изм., бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 80 от 2015 г.) може да се види в **Приложението**.

Лице за контакти:

Гергана Зафирова – старши експерт в отдел „Правен и икономическо регулиране“ в ГД „ГВА“,

тел.: 02/ 937 10 12

е-mail: LEGAL@caa.bg

Приложение

» [Проект на Закон за изменение на Закона за чужденците в Република България](#) (13.75 КВ)